

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Městský úřad Špindlerův Mlýn
odbor výstavby
Špindlerův Mlýn 173
543 51 Špindlerův Mlýn

ID datové schránky: fb3b4nn

Váš dopis ze dne : Vaše značka (č. j.)
DOK/Vyst/Jeb/100/2013

Naše značka (č. j.)
24830/UP/2014/Kov

Hradec Králové
21. 2. 2014

Odbor | oddělení
územního plánování a stavebního řádu

Vyřizuje | linka | email
JUDr. Lenka Kovandová/232
lkovandova@kr-kralovehradecky.cz

Sdělení

Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále také „krajský úřad“) obdržel dne 22. 1. 2014 žádost Městského úřadu Špindlerův Mlýn, odboru výstavby, se sídlem Špindlerův Mlýn 173, 543 51 Špindlerův Mlýn týkající se aplikace ustanovení § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

Krajský úřad se obsahem této žádosti zabýval a zjistil, že Městský úřad Špindlerův Mlýn, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) žádá o vyslovení právního názoru k ustanovení § 129 stavebního zákona v souvislosti s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

Konkrétně stavební úřad ve své žádosti ze dne 22. 1. 2014 žádá tímto nadřízený správní orgán o metodickou pomoc formou odpovědi na otázku, zda se nadřízený správní orgán přiklání k názoru soudu v tom, že řízení o odstranění stavby lze zahájit a vést i v případě, kdy stavba byla zkolaudována a dodatečně vyšlo najevo, že nebyla provedena v souladu se stavebním povolením, či nikoliv a v takovém případě z jakého důvodu.

Krajský úřad na základě obsahu výše uvedené žádosti stavebního úřadu dospěl k závěru, že se jedná o žádost o poskytnutí metodické pomoci podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „krajské zřízení“).

Podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) krajského zřízení krajský úřad poskytuje odbornou a metodickou pomoc obcím, což znamená, že v obecné rovině přijímá stanoviska k jednotné aplikaci předpisů stavebního práva směřovaná k obcím jako k subjektům veřejné správy. Krajský úřad však není oprávněn poskytovat závazné právní výklady právních předpisů, neboť k tomu je zmocněn pouze nezávislý soud.

Krajský úřad rovněž uvádí, že metodickou pomoc ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) krajského zřízení nelze chápat jako poskytování právních názorů, které je ze zákona povinen učinit stavební úřad sám, a to zejména v souvislosti s ustanovením § 68 odst. 3 zákona

č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, ale zejména s ohledem na zásadu dvojinstančnosti správního řízení, podle níž účelem odvolacího řízení je přezkoumání rozhodnutí vydaného v prvním stupni.

Proto nepřísluší krajskému úřadu jako odvolacímu orgánu v rámci „metodické pomoci“ formulovat právní závěry o otázkách, které měly být na základě zákona povinně a důsledně učiněny v prvním stupni.

Pokud se tedy jedná o konkrétní výše položenou žádost stavebního úřadu ze dne 22. 1. 2014 o metodickou pomoc, krajský úřad uvádí následující.

Krajskému úřadu je znám rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 11/2007 ze dne 14. 5. 2008, ve kterém soud vyslovil názor, že existence kolaudačního rozhodnutí je pro zjišťování splnění podmínek řízení o odstranění stavby právně bezvýznamná a že ačkoliv stavební úřad v kolaudačním řízení zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené ve stavebním povolení, nemůže případné pochybení stavebního úřadu při vydání kolaudačního rozhodnutí zhojit (legalizovat) opomenutý, nicméně podstatný rozpor provedené stavby se stavebním povolením. Sama existence kolaudačního rozhodnutí, byť i pravomocného, nebrání tak postupu stavebního úřadu v řízení o nařízení odstranění stavby.

Krajskému úřadu je také známo, že na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 11/2007 ze dne 14. 5. 2008 Nejvyšší správní soud také odkázal mimo jiné např. v rozsudcích sp. zn. 5 As 30/2008 ze dne 22. 5. 2009, sp. zn. 3 As 11/2010 ze dne 21. 7. 2010 a sp. zn. 5 As 25/2011 ze dne 23. 6. 2011 a krajskému úřadu není v současné době známa judikatura Nejvyššího správního soudu, která by výše uvedené závěry vyvracela.

Krajský úřad však upozorňuje, že je potřeba vždy v každém konkrétním případě zkoumat, zda stavba byla prokazatelně a nepochybnitelně postavena v rozporu se stavebním povolením, a je proto třeba zjistit takové rozhodné skutečnosti, které by pak vedly k možnosti aplikace ustanovení § 129 stavebního zákona i přesto, že ve věci bylo vydáno pravomocné kolaudační rozhodnutí.

„OTISK ÚŘEDNÍHO RAZÍTKA“

z p. JUDr. Lenka Kovandová
právníčka odboru územního plánování
a stavebního řádu